

Olsen, Lars Hansen, Hedegaard, Hans Nielsen (Viborg A. 1. V.), Christiansen, Lüttichau og Frøkjær.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke.

Lange: Efter et grundigt, kan jeg vel nok sige, og langvarigt Udvalgsarbejde gennem 3 Aar, er man endelig kommen saa vidt i Aar, at man har faaet denne Sag til anden Behandling. Det er en Sag, som har vakt Interesse i store og vide Kredse, og det er glædeligt at kunne konstatere, at disse 3 Aars Arbejde har vist, at der indenfor Udvalget er kommet mere og mere Enighed til Stede. I de tidligere Udvalg var jo nemlig Forholdet det, at der var adskillige, som vare, om jeg saa maa sige, deciderede Modstandere af Loven i den Form, i hvilken den er affattet. Samtidig var der ogsaa adskillige, saaledes som der findes endnu, som mente, at kunde man ikke faa det allerbedste, maatte man tage det næstbedste, kun for at faa gjort Begyndelsen til en Lovgivning paa Afholdssagens Omraade. Jeg vil tilstaa, at jeg har hørt til de sidste, fordi jeg, skønt jeg baade her i Tinget og udenfor Tinget har hørt megen Modstand mod forskellige Punkter af denne Lov, dog erkender, at Majoriteten i den danske Befolkning staar absolut forstaaende overfor Kravet om at komme ind paa en Lovgivning paa dette Omraade.

I Overensstemmelse med disse mine Udtalelser er det naturligt, at der blandt Udvalgets forskellige Medlemmer i Aar har maattet vises Resignation, saaledes at man er kommen hinanden mere i Møde, end det er lykkedes tidligere, og det er altsaa ogsaa saaledes, at saa godt som hele Udvalget er enedes om de forskellige Ændringer, der ere fremsatte i Aar, og som jo ere betydelig mindre i Tal end i de andre Aar. Der er kun et enkelt Medlem, det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), der fremsætter et stort og indgribende Ændringsforslag til dette Lovforslag, idet han nemlig principielt holder fast ved, at Beværtvæsenet skulde gives fri hele Landet over. Som det blev motiveret i Gaar af det ærede Medlem, kan man jo ikke nægte, at der ogsaa ad den Vej kan arbejdes henimod at skabe bedre Forhold indenfor Beværtvæsenet

og hemme Drikkeriet her i Landet. Jeg personlig kan nu ikke følge ham, fordi jeg tror, det vilde være en Ulykke, om vi kom ind paa en Lovgivning af den Art, selv om den kunde siges at være en Forbedring paa forskellige Omraader. Der er blevet sagt til mig, at jeg skulde være gaaet for vidt; men jeg tror at turde sige, at hvis man nu skal naa til at faa en Lov vedtagen paa det Omraade, maa man fra de forskellige Sider vise den nødvendige Resignation for at gøre det muligt at faa Lovforslaget igennem helst i dette Aar.

Naar jeg trods dette har fastholdt adskillige Ændringsforslag, ere disse ikke af den Natur, at de forandre eller gribe ind i Lovens Aand, idet jeg staar fuldt ud forstaaende af, at den Bevægelse, der er rejst igennem Afholdsbevægelsen, vel nok er den største og betydeligste, der er rejst i vort Land i mange Aar. I Fjor stillede jeg disse Ændringsforslag sammen med adskillige ærede Kolleger. I Aar har jeg maattet staa alene med dem og har kun fastholdt dem af den Grund, at jeg mener, man gennem disse mindre Ændringer viser en Imødekommen overfor dem, der i første Linie blive truffet gennem dette Lovforslag, og dernæst kommer bort fra Bestemmelser, som det i og for sig er umuligt at faa gennemførte. Og jeg har den Opfattelse, at det at indsætte saadanne Bestemmelser i en Lov, som det i og for sig er umuligt at gennemføre, som blive overtraadte tusinde, ja flere Tusinde Gange om Dagen, det er af det onde, det demoraliserer kun.

Jeg skal tillade mig at gennemgaa de faa Ændringsforslag, jeg har stillet, saa grundigt som muligt for derigennem at gøre det høje Ting, som vel ikke har fulgt dem saa nøje, forstaaeligt, hvad jeg ønsker med disse smaa Ændringer.

Det første Ændringsforslag vedrører § 11, hvor der staar, at Bevillingshaveren og hans Enke — for saa vidt hun ikke indgaar nyt Ægteskab — faa Bevillingen for 5 Aar, men kunne efter Ansøgning faa den fornyet. Her har jeg ønsket, at der i Stedet for 5 Aar skulde staa 10 Aar, idet jeg anser det for et rimeligt Krav fra de Menneskers Side og et Krav, jeg gerne vil være med til at imødekomme, fordi jeg mener, 5 Aar maa siges at være for lidt.

Saa er der en Ændring til § 14, som handler om Afstemningsmaaden. Der er jo Kommissionens Forslag betydeligt mere vidtgaende end det, der her i Betænkningen foreslaas, og i Sammenligning med